

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010226
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010226.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanej K. C., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom mesto N., okres N., t. č. na slobode, pre pokračovací trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona účinného do 01.01.2005, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 29. novembra 2018, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2T/87/2017 zo dňa 02. mája 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2T/87/2017 zo dňa 02. mája 2018 bola obžalovaná K. C., nar. XX.XX.XXXX uznaná vinnou z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 (Zákon č. 140/1961 Zb.) na tom skutkovom základe, že

ako živnostníčka s obchodným menom K. D. K., so sídlom N., ul. K. č. XXXX/XX nepodala na Daňovom úrade v Partizánskom daňové priznania k dani z príjmu fyzických osôb za zdaňovacie obdobia rokov 2001 a 2002, ktoré mali byť podané do 31.03.2002 a 31.03.2003, pričom v uvedených zdaňovacích obdobiach mala zdaniť príjmy z uskutočnených zdaniťelných plnení v roku 2001 od odberateľov Spoločnosť pre bankovú ochranu, a. s., U. a spoločnosť B.. - GT, s. r. o., U. v celkovej výške 4.324.945,30,- Sk a v roku 2002 od odberateľa spoločnosť V. N., a. s., N. vo výške 3.127.147,50,- Sk, tieto príjmy z podnikania nepriznala, čím si skrátila svoju daňovú povinnosť na dani z príjmu fyzických osôb za rok 2001 vo výške -738.971,- Sk a za rok 2002 vo výške -511.389,- Sk, teda celkovo si za oba roky skrátila uvedenú daň vo výške 1.250.360,- Sk, v prepočte -41.504,35,- Eur.

Za to bola odsúdená podľa § 148 odsek 4 Trestného účinného do 01.01.2006 a za použitia § 40 odsek 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon bol obžalovanej podmienene odložený podľa § 58 odsek 1 písm. a) a § 59 odsek 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 na skúšobnú dobu 2 (dva) roky a popritom bol obžalovanej uložený podľa § 49 odsek 1 a § 50 odsek 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 3 (tri) roky.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovanej a to iba proti výrokom o treste. V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor poukázal na nezákonnosť napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody obžalovanej, ktorý považuje za neprimeraný vzhľadom ku charakteru spáchanej trestnej činnosti a ktorý je v rozpore aj so zásadami pre ukládanie trestu. Ďalej uviedol, že nesúhlasí s argumentami prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, ktorými odôvodňoval prvostupňový súd uloženie trestu odňatia slobody obžalovanej pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Obhajobné tvrdenia

obžalovanej o svojej nevine a zodpovednosti jej manžela Ing. Q. C. za vystavovanie predmetných daňových priznaní sú účelové, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, už i pre to, že tohto nikdy nespĺnomocnila na jej zastupovanie a s takouto svojou obhajobou vyšla až po smrti svojho manžela. Prokurátor ďalej poukázal na skutočnosť, že znížiť trest z dôvodov okolnosti prípadu pod dolnú hranicu vyššej trestnej sadzby, zvýšenej na základe okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby a jej zhodnotení z hľadiska § 88 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 je vylúčené. Čo sa týka pomerov páchatel'ov, ktoré by mohli odôvodňovať mimoriadne zníženie trestu v prejednávacom prípade žiadna skutočnosť vo vzťahu k pomerom obžalovanej zistená nebola a ani nebola prvostupňovým súdom zisťovaná. Preto uložený trest v napadnutom rozsudku nezodpovedá všetkým kritériám pre ukladanie trestov. Takto uložený trest nemôže pôsobiť na obžalovanú, aby v budúcnosti viedla riadny život a nie je ani dostatočným morálnym odsúdením spoločnosťou, na ktorých výchovne nepôsobí tak, aby ich odradil od páchania trestnej činnosti. Iba trest odňatia slobody spojený s bezprostredným jeho výkonom, ktorý má byť obžalovanej uložený bude dostatočne spĺňať individuálno-preventívny a s ním spojený generálno-preventívny účinok. Preto prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku podľa § 148 odsek 4 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 obžalovanej K. C. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon podľa § 39a odsek 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 01.01.2006 do I. nápravno-výchovnej skupiny (Ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa súčasne platného Trestného zákona) a popritom aj podľa § 49 odsek 1 a § 50 odsek 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v prvej polovici zákonnej sadzby.

Obžalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k dôvodom odvolania prokurátora uviedla, že svojmu manželovi, ktorý mal vysokoškolské ekonomické vzdelanie dôverovala, keď jej spracovával daňové priznania, čo robil aj pre iné firmy. To, prečo sa všetko stalo bolo v dôsledku vážnych psychických problémov jej manžela, ktorý bol ťažkým gamblerom, ktorý hrával v kasínach a odsťahoval sa do T., kde žil nad jej pomery na Slovensku s deťmi, o ktoré sa musela ona sama starať ako i náklady na svoje a ich živobytie. Potom, čo sa vrátila na I. z T., kde jej manžel zomrel, prišla aj o ich rodinný dom, ktorý bol prepísaný na nového majiteľa pána U., o čom jej manžel nikdy nepovedal. Zostala na mizine, čo ju aj psychicky poznačilo a musela sa ďalej starať o svoju existenciu, čo je samo o sebe už pre ňu dostatočným trestom. Je chorá a nedarí sa jej nájsť vhodnú prácu. Pomáha jej blízka rodina, deti, priateľ a žije skromným životom. V budúcnosti však nemieni páchať trestnú činnosť ani priestupky. Už toto samotné odsúdenie ju trápi a hanbí sa zaň a je z toho nešťastná. Navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom o odvolaní, zástupca krajskej prokurátorky uviedol, že navrhuje v súlade s písomným odôvodnením odvolania zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch a aby odvolací súd sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil obžalovanej tresty v zmysle toho, ako sú navrhnuté v písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaná s poukazom na svoje písomné vyjadrenie k písomným dôvodom odvolania navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku zisťoval, či odvolanie prokurátora bolo podané včas, či bolo podané oprávnenou osobou a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania. Vychádzajúc pritom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, kde prokurátor uviedol, že sa k odvolaniu vyjadrí v zákonnej lehote na podanie opravného prostriedku a podaného odvolania prokurátorom na č. I. 1167 a 1170 trestného spisu (doručeným prvostupňovému súdu dňa 03. mája 2018 a 29. júna 2018), možno nepochybne konštatovať, že prokurátor podal odvolanie v zákonnej lehote len proti výroku o uložených trestoch. Uvedené ustanovenie potom určuje podmienky a rozsah preskúmvacej povinnosti odvolacieho súdu (§ 317 Tr.

poriadku) a nie je prípustné po zákonnej lehote na podanie odvolania rozširovať odvolanie podané proti konkrétnym výrokom napadnutého rozsudku, aj na ďalšie výroky. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že sa obžalovaná na hlavnom pojednávaní po vyhlásení napadnutého rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, výslovne vzdala práva podať odvolanie a nesúhlasila s tým, aby odvolanie v jej prospech, podávali oprávnené osoby.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý rozsudok, pričom v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, keď súd prvého stupňa kvalifikoval konanie obžalovanej v zhode s obžalobou ako trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 s poukazom na skutkové zistenia týkajúce sa subjektívnej stránky konania obžalovanej i vo vzťahu k spôsobenému následku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania a takéto chyby nezistil ani v postupe súdu prvého stupňa tomuto výroku predchádzajúcemu. Tu odvolací súd pre úplnosť uvádza, že iné, priaznivejšie posúdenie žalovaného skutku pre obžalovanú podľa Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. účinného od 01.01.2006 do úvahy neprichádzalo. Preto potom preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátorom len výrok o uložených trestoch obžalovanej a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 31, 33 a 34 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovanej bolo zistené, že je prihlásená na trvalý pobyt v meste N., a že je doposiaľ priestupkovo a trestne bezúhonnou osobou, čo svedčí správne o poľahčujúcej okolnosti podľa § 33 písm. g) Tr. zákona účinného do 01.01.2006 Tr. zákona.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, existencii iba jednej, už vyššie konštatovanej poľahčujúcej okolnosti dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej súdom prvého stupňa vo výmere 2 (dva) roky, t. j. pod dolnú hranicu zákonnej sadzby § 148 odsek 4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 (od 3 rokov do 10 rokov) za použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 40 odsek 1, so zreteľom na zákonné limity podľa § 40 ods.5 Tr. zákona účinného do 01.01.2006, má oporu vo vykonaných dôkazoch tak, ako na to správne podrobnejšie poukazoval už súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, ale predovšetkým v tej skutočnosti, že od spáchania žalovaného skutku uplynula už skutočne značná doba, viac ako 15 rokov, čo aj s poukazom na platnú judikatúru nielen Ústavného súdu SR ale i Európskeho súdu pre ľudské práva je nevyhnutné brať v prospech obžalovanej pri ukladaní trestnoprávných sankcií, pretože týmto sa výrazne znížil aj účinok trestnoprávnej sankcie. Rozhodujúcim pri vzatí do úvahy takejto skutočnosti je vždy tiež fakt, či a akou mierou zavinenia na dĺžke trestného konania má podiel tiež samotná obvinená osoba. V posudzovanom prípade odvolací súd starostlivo túto okolnosť zisťoval z obsahu predloženého trestného spisu a dospel k záveru, že obžalovaná nemá žiaden zásadný podiel na spôsobení tak dlhej doby trestného konania, kedy v dôsledku procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní (začatie trestného stíhania vo veci a jeho zrušovanie, vznesenie obvinenia, prerušovania trestného stíhania) došlo k neúmerne dlhému, pritom nie tak rozsiahlemu dokazovaniu v prípravnom konaní. Na ťarchu obžalovanej nemôže byť ani skutočnosť, že polícia nedokázala byť dôslednejšia pri zisťovaní pobytu obžalovanej v prípravnom konaní a uspokojovala sa s prerušovaním trestného stíhania z dôvodu nevedomosti o pobyte obžalovanej, ktorá pritom svoj aktuálny pobyt netajila a zdržiavala sa v rámci svojich reálnych možností u príbuzných, v obvode miestnej pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní v posudzovanom prípade. Uvedené odvolací súd považuje za významnú okolnosť pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu podľa § 40 odsek 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006. Odvolací súd preto nepovažuje za relevantné ukladať obžalovanej trest odňatia slobody nielen na samotnej dolnej hranici zákonnej sadzby, t. j. vo výmere troch rokov, ale ani trest odňatia slobody spojený s jeho bezprostredným výkonom. Preto uložený podmienený trest odňatia slobody obžalovanej v napadnutom rozsudku vo výmere dvoch rokov, s jeho podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia (1 až 5 rokov), spolu s uložením trestu zákazu podnikateľskej činnosti na primeranú dobu v dolnej polovici zákonnej sadzby (1 až 10 rokov), sú trestami zákonnými a primeranými, ktoré naplňajú prvok individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku a súčasne sú i dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovanej spoločnosťou, teda aj podľa názoru odvolacieho súdu v

súlade so všeobecnými zásadami pre ukladanie trestov a účelom trestu podľa Trestného zákona účinného do 01.01.2006.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd, nezistiac žiadne relevantné skutočnosti pre zmenu vo výrokoch o uložených trestoch obžalovanej, odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.